

τὰ τοιαῦτα πρὸς Ἀπειλήν ἀποβλέπουσιν· ὅμως τὰ πρὸς Ἐκτελεσιῶν εἰς ἕκαστον ἀποδιδόμενα Ὀργανα, δὲν ἔχουσι τὴν ἀπαιτουμένην ἐκτελεστικὴν Συνέργειαν· καὶ οὔτε ὁ Κλασηρ (μετὸν ὁποῖον αἱ Γυνοῖκες καθαίρουσι τὸ Λινάριον) σφάζει, οὔτε τὸ Πινάκι ἐξαρκεῖ νὰ πηγῇ Ἄνθρωπος, οὔτε τὸ Κλωνίον τοῦ Βασιλικοῦ, καὶ τὸ Σχοινάκιον βασιάζουσι τὸ Βῆρος τοῦ Ἀνθρωπίνου Σώματος· καὶ οὔτε εἶναι δυνατόν νὰ συμβῇ τι τοιοῦτον κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον.

Ἡ παρ' Ὑπόνοιαν.

Δεκάτη τρίτη ἢ παρ' Ὑπόνοιαν ἐπιφερομένη· ἔταν δηλαδὴ ὁ Ἀκροατὴς προσμένη νὰ ἀκούσῃ τὴν κατὰ τὸ Συνεχὲς τῆς Ἑνωσίας ἀπαιτουμένην Λέξιν, καὶ ὁ Πειητὴς ἐπιφύων ἀπροσδοκῆτως τὴν ἐναντίον τι σημαίνουσαν διὰ Γέλωτα· οἶον, (Ἀρισφ. Ἀχαρν.)

Δκπ. »Τί δ' ἄλλο πράττεθ' οἱ Μεγαρεῖς νῦν; Μεγ· Οἶα δὴ.

»Ἀλλὰ γὰρ ὅκα μὲν γατηνόθεν ἐμπορευόμεν

»Ἄνδρες Πρόβουλοι τοῦτ' ἔπραττον τῇ Πόλει,

»Ὅπως τάχιστα, καὶ κάκιστα ἀπολοιόμεθα.

Ὅπου ἔπρεπε νὰ εἰπῇ, ὅπως τάχιστα, καὶ κάκιστα σωθῶμεν, καὶ αὐτὸς παρ' Ὑπόνοιαν ἐπέφερε τὸ ἐναντίον, εἰπὼν μετὰ τὸ, τάχιστα τὰ, κάκιστα ἀπολοιόμεθα· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς αὐτοῦ.

Γεωργός. »Καὶ ταῦτα μὲν τοι νῆ Δί' ὥσπερ μ' ἐτρεφέτην

»ἐν πᾶσι Βολίτοις. κτ.

Ὅπου ἀντὶ τοῦ, ἐν πᾶσιν Ἀγαθοῖς, ἐπέφερε τὸ ἐναντίον ἀπροσδοκῆτως εἰπὼν ἐν πᾶσι Βολίτοις, αἱ τινες δηλοῦσι τὰς Κόπρους τῶν Βοῶν· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς ἐν Σφηξίν.

Βδελυκλ. »ὦ οὗτος, Τυφειδανὲ καὶ Χειρόθλιψ,
»Ποθεῖν, ἔρχντ' εἰσικας ὠραίας Σοροῦ.

Ἀντὶ τοῦ ὠραίας Κόρης ἐπέφερε τὸ, ὠραίας Σοροῦ, παρὸ ὑπενόαι ὁ Ἀκροατὴς νὰ ἀκούσῃ.

Ἡ Τοπική.

Δεκάτη τρίτη, ἢ Τοπική, ὅταν εἰσάγῃται Πρόσωπον εἰς τὸ Δράμα νὰ ὁμιλῇ κατὰ τὸ Ἰδίωμα τῆς Τοπικῆς αὐτοῦ Διαλέκτου, καθὼς εἰς τοὺς Ἀχαρνεῖς τοῦ Ἀριστοφάνους εἰσάγεται τις Μεγαρεὺς νὰ ὁμιλῇ Μεγαρικῶς· καὶ προσέτι, ὅταν αἰσχυρῶς καὶ γελοῖως ἤθελε προσαγορευεῖται τι μὴ Αἰσχρὸν, καθὼς τὸ Ἐσώβρακον κατὰ τινα τοπικὴν Διάλεκτον καλεῖται Ὁρχιμάνδριον.

Ἡ Ἀλλόγλωσσος.

Δεκάτη τετάρτη· προσέτι καὶ παντελῆς Ἀλλόγλωσσος Λέξις ἐπιφέρεται εἰς τὴν Κωμωδίαν πολλάκις διὰ Γέλωτα· ὅταν δηλαδὴ ἤθελεν εἰσάγῃται Πρόσωπον Ἄλλοθενοῦς νὰ ὁμιλῇ κατὰ τὴν Διάλεκτόν του, καθὼς ὁ Πρέσβυς τῶν Περσῶν εἰς τοὺς Ἀχαρνεῖς τοῦ Ἀριστοφάνους λέγων Περσικῶς·

»Ἰαρταμᾶν, ἔξαρχᾶν, ἀπισσονασάτρα.

Καὶ ἔτι καὶ Βαρβαρικῶς προφερομένη, ὅταν ὁμοίως ἤθελεν εἰσάγῃται Πρόσωπον Ἀλλόγλωσσον νὰ ὁμιλῇ κατὰ ξένην Διάλεκτον ἀνεπιτηδείως καὶ διεφθαρμένως, καθὼς εἰς τοὺς Ἀχαρνεῖς ὁ αὐτὸς Πρέσβυς τῶν Περσῶν εἰσάγεται νὰ λέγῃ Ἑλληνικῶς·

»Οὐ ληψιχρυσοχαυνοπρωκτ' Ἰαονᾶν.

Καὶ εἰς τὰς Ὀρνυεῖς τοῦ αὐτοῦ ὁ Τριβαλὸς Θεός·

»Καλᾶν κόραννα καὶ μεγάλα βασιλιναῦν.